

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Den 17. maj 2005

J.nr. 5162/

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har ved breve af 26. april 2005 udbedt sig min besvarelse af følgende spørgsmål 7, ad L 145.

Ad L 145 spørgsmål 7:

”Vil ministeren gennemgå samtlige bemyndigelser i lovforslaget til ministeren og oplyse grunden til, at det er nødvendigt med den enkelte bemyndigelse frem for en mere præcis angivelse af indholdet i den enkelte paragraf subsidiært i bemærkningerne til paragrafferne i lovforslaget?”

Svar:

Som jeg også understregede ved fremsættelsen af lovforslaget, er den primære årsag til forslaget, at der er behov for en tilpasning til den reform af den europæiske fødevarelovgivning, som vi oplever i disse år. Det fremgår tillige af de almindelige bemærkninger til lovforslaget, at reformen indebærer, at reguleringen af fødevareområdet på fællesskabsplan i stigende grad går fra at være fastsat i direktiver til at være fastsat i forordninger. Det betyder bl.a., at det i praksis ikke har været muligt i lovforslaget at videreføre en række af de materielle bestemmelser i den gældende fødevarelov, da de i vidt omfang er blevet afløst af bestemmelser i forordninger.

Nogle af de materielle bestemmelser i den gældende fødevarelov er implementering af direktiver, og det ville derfor ikke være noget principielt til hinder for at have bibeholdt disse i lovforslaget. Når det ikke er sket, skyldes det primært, at der er tale om enkelte detailbestemmelser fra direktiver, hvor det af hensyn til en for borgere og virksomheder overskuelig lovgivning er mest hensigtsmæssig med en sammenhængende implementering i bekendtgørelsesform. Desuden indebærer den nævnte udvikling af EU-reglerne, at der med lovforslaget er foretaget en fremtidssikring af vores fødevarelov.

Som beskrevet i bemærkningerne til lovforslaget er det generelt hensigten at opretholde de gældende regler på fødevareområdet og kun foretage de ændringer, som er nødvendige af hensyn til udviklingen i fællesskabsretten.

Som hovedregel viderefører lovforslaget derfor bemyndigelserne fra den gældende fødevarelov. I forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget er nødvendigheden af samtlige bemyndigelser naturligvis blevet vurderet kritisk på grundlag af erfaringerne med den gældende fødevarelov. Som konsekvens heraf er rækkevidden af en række af bemyndigelserne blevet indskrænket eller præciseret i selve lovteksten. Desuden er der i bemærkningerne til de enkelte bemyndigelser givet en så vidt muligt udtømmende beskrivelse af anvendelsesområdet for de enkelte bemyndigelser.

Enkelte af bemyndigelserne i lovforslaget er dog nye. Der er i alt væsentligt tale om bemyndigelser, der enten, som eksempelvis § 8, stk. 1, i lovforslaget, skal give hjemmel til at videreføre direktivbe-

stemmelser i bekendtgørelser, eller, som eksempelvis § 37, stk. 2, i lovforslaget, er nødvendige for fastsætte nationale regler til supplerende af forordninger på fødevareområdet.

De enkelte bemyndigelser i lovforslaget er gennemgået i det til min besvarelse af udvalgets spørgsmål 5 til L 145 vedlagte skema "Oversigt over bemyndigelser i forslag til fødevarelov". I skemaet er anvendelsen af de forskellige bemyndigelser illustreret ved eksempler på henholdsvis implementering af EU-regler og nationale regler.

Som det også fremgår af mit svar på Fødevareudvalgets spørgsmål 5 til L 145 er den overvejende andel af bemyndigelserne i lovforslaget et nødvendigt grundlag for implementering af EU-regler. For en stor dels vedkommende skal de desuden danne grundlag for supplerende nationale regler.

Endvidere er der bemyndigelser, som alene er relevant som grundlag for national regulering. Som eksempler kan nævnes lovforslagets § 56, som viderefører hjemlen til smiley-ordning, og lovforslagets § 47, som er grundlaget for strukturen og opgavefordelingen i fødevarekontrollen.

Som nævnt har nødvendigheden af den enkelte bemyndigelse været vurderet nøje og er i videst muligt omfang blevet indskrænket eller præciseret i selve lovtæksten samt afgrænset i bemærkningerne. Det skal i den forbindelse tillige understreges, at antallet af bemyndigelser netop er udtryk for, at den enkelte bemyndigelse er søgt givet et præcist og afgrænset indhold. Antalsmæssigt kan bemyndigelserne naturligvis begrænses ved at gøre dem mere generelle, men det vil derimod også give dem et videre og mere ubestemt anvendelsesområde.

Ud over de begrænsninger af de enkelte bemyndigelser, som følger af lovforslaget med bemærkninger, vil jeg afslutningsvis fremhæve høringsforpligtelsen i lovforslagets § 3. Den sikrer, at lovforslagets bemyndigelser kun vil kunne udnyttes i en åben og demokratisk proces, hvor alle interessenter kan komme til orde.

Lars Barfoed

/Cammy Wong